

Αγιορείτης ήταν ο πρώτος που εισηγήθηκε την οίου

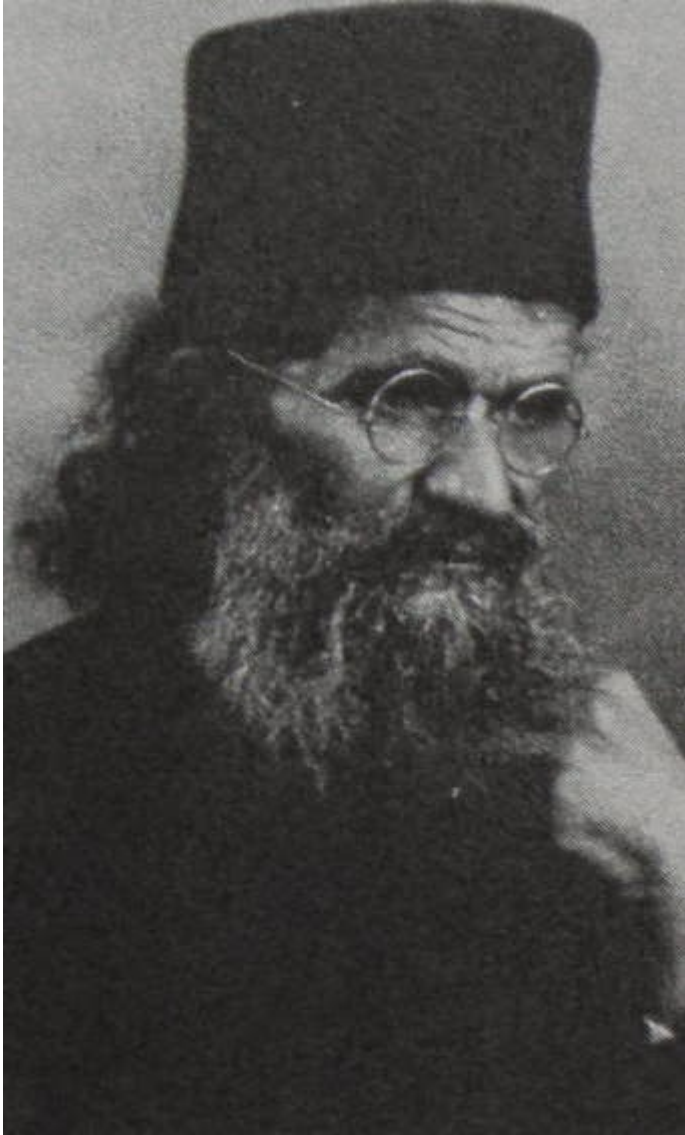

[Αγιοι - Πατέρες - Γέροντες /](#)

Ο υπεραιωνόβιος και ενάρετος

ησυχαστής Αβιμέλεχ -είχα την ευτυχία να τον συναντήσω και απολαύσω των ευχών και νουθεσιών του- υπήρξε φίλος αγαπητός και επιστήθιος του Μητροπολίτου Πενταπόλεως αγίου Νεκταρίου, με τον οποίο διατηρούσε αλληλογραφία και από τον οποίο προσκαλούμενος τον επισκέπτετο στην Αίγινα και με την προτροπή του ωμίλει νουθετώς στις μονάζουσες της Μονής, που είχε εκεί ιδρύσει. Στους δισταγμούς και τις εκ ταπεινοφροσύνης αντισσήμες του, «Συ ο φωτισμένος και πεπειραμένος ιεράρχης και διδάσκαλος προτρέπεις εμέ τον ουτιδανόν να παραινέσω και νουθετήσω τας μοναχάς;» Ο άγιος Νεκτάριος αντέτεινε εξ ίσου ταπεινοφρόνως: «Εγώ ομιλώ και διδάσκω εκ μελετών και εκ

θεωρίας, συ εξ αγιορειτικής πείρας και πράξεως».

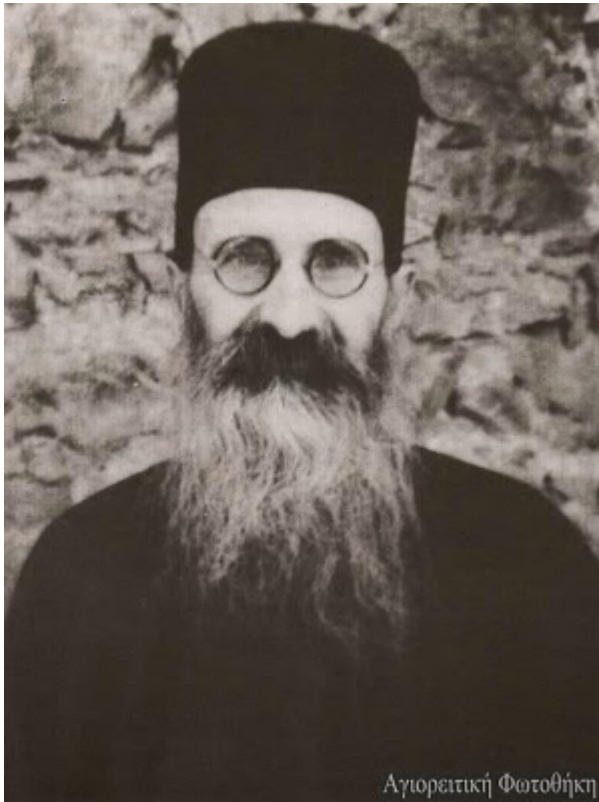

*Γέρων Αβιμέχελ
Μικραγιαννανίτης
(1860-1965)*

Μάλλον ελάχιστοι γνωρίζουν ότι την πρώτη κίνησι για την επίσημη εκκλησιαστική ανακήρυξι του Πενταπόλεως Νεκταρίου ως αγίου (ο όρος «αγιοποίησις» είναι εσφαλμένος) πραγματοποίησε ο Γέρων Αβιμέλεχ Μικραγιαννανίτης, εισηγούμενος και προτρέπων προς τούτο και δημοσιεύων γνωστά σ' αυτόν θαύματα, και ότι για την πρωτοβουλίαν του αυτή εδέχθη πολλές και σκληρές επικρίσεις από διαφόρους αντιθέτως φρονούντας εν κόσμω, αλλά και από αγιορείτας ακραίους ζηλωτάς. Προς επιβεβαίωσι παραθέτω ολίγα τινά σχετικά:

«Όλοι ενθυμούμεθα ότι εις μίαν κλινικήν των Αθηνών, προ ολίγων ετών, απέθανε ο Μητροπολίτης Πενταπόλεως (της Αιγύπτου) Νεκτάριος ... και εκηδεύθη όπως αποθνήσκουν και κηδεύονται όλοι οι Αρχιερείς ... Δεν παρήλθε πενταετία από του

θανάτου του, και ιδού αναφαίνεται Μοναχός τις Αγιορείτης, αφανής και άσημος Αβιμέλεχ κακούμενος, και κατατολμά να αγιοποιήση τον Νεκτάριον. Και εν αρχή μεν δημοσιεύει τω 1921, εν Βόλω, βιβλίον «Πανηγυρικόν» τιτλοφορούμενον ... και απαριθμεί θαύματα του Νεκταρίου γνωστά εις αυτόν, άγνωστα όμως εις την Εκκλησίαν, έτοιμος εν καταλλήλω στιγμή, να ανακηρύξη αυτόν άγιον ...», (Περιοδικόν, «Ρωμανός ο Μελωδός», τομ. Α΄, τευχ. Ι, ΙΑ, ΙΒ, 1993).

*Αρσένιος μοναχός Κοττέας
(1881-1978)*

«...συνέταξε και νέον συναξάριον τιτλοφορούμενον «Λόγος εγκωμιαστικός εις τον νεοφανή Άγιον πρώην Πενταπόλεως ιερόν Νεκτάριον και εις το αυτού αδιάφθορον ιερόν λείψανον»... Τις δεν θα πιστεύση εκ των μεταγενεστέρων αναγιγνώσκων τον λόγον τούτον τον πλήρη φανταστικών θαυματουργιών, ότι όντως ο Νεκτάριος υπήρξε τοιούτος Άγιος, ον εγνώριζεν εν τη ζωή ο Αβιμέλεχ και του οποίου τα τόσα θαύματα μετ' επιμελείας συνέλεξε, αφού η Μητρόπολις Αθηνών δεν διεμαρτυρήθη;... Πολύ περισσότερο θα σιωπήση αργότερον, μετά παρέλευσιν ετών οπότε θα είναι δυνατόν να ελεγχθώσι τα Αβιμελέχεια θαύματα. Υπάρχει δε ετοιμή και συντεταγμένη Ιερά αυτού Ακολουθία, κατ' εισήγησιν του Αβιμέλεχ υπό του συνασκητού αυτού Γερασίου Δοβριανίτου, του νεαρού τούτου Ευέλπιδος Μοναχού, όστις καλή τη πίστη τω Αβιμέχελ πεισθείς, εξέλαβεν τον Νεκτάριον ως Άγιον. Τοιαύτα τα αποτελέσματα της χρονίας υποκριτικής διπλωματίας και θεομπαιξίας!». (Αρσενίου Κοτέα, Φρυκτώριον, Πειραιεύς 1935, υπος. Σελ. 27-38, και του αυτού, Δακτυλοδείκτης, 1953, σελ. 16).

Από το [βιβλίο](#) ΩΔΗ ΣΤΑ ΑΜΑΡΑΝΤΑ, ΣΤΟΝ ΑΘΩΝΑ,

του Επισκόπου Ροδοστόλου Χρυσοστόμου

Πηγή: agioritikesmnimes.blogspot.gr